

000270

Repertoriumnummer 2017/590
Datum van uitspraak 16 januari 2017
Rolnummer 2016/AR/640

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest
- Intellectuele eigendom

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op 24 JAN. 2017
Niet te registreren Soraya Kessels

COVER 01-00000758831-0001-0013-01-01-1

2016/AR/640

BVBA STAR EVENTS, met vennootschapszetel gevestigd te 3530 Houthalen-Helchteren, Europark 2056 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0450.255.786;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Caroline Curtis, advocaat te 3560 Lummen, Neerstraat 5 (ref.: 11/15 Star Events/ Sabam);

tegen het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, van 10 februari 2016, aldaar gekend onder nr. A.R. A/15/11016;

tegen:

CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS, afgekort **SABAM**, met vennootschapszetel gevestigd te 1040 Brussel, Aarlenstraat 75-77 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0402.989.270;

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Olivier Sasserath, advocaat te 1150 Brussel, Tervurenlaan 270 (ref.: 00623520);

in aanwezigheid van:

Kris Joseph Maria VANHOYLAND, zaakvoerder, geboren te Hasselt op 5 januari 1967 en wonende te 3500 Hasselt, Hassaluthdreef 2 bus 16;

partij mede inzake,

vertegenwoordigd door mr. Caroline Curtis, voormeld;

1. De feiten

De feitelijke gegevens die aan het geschil ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:

- de geïntimeerde is een vennootschap voor het beheer van de rechten bedoeld bij artikel XI.247 WER, actief op het vlak van het beheer van de rechten van (binnen- en buitenlandse) auteurs en componisten;
- de appellante organiseert evenementen; haar zaakvoerder is Kris Vanhoyland (thans partij mede inzake);
- de geïntimeerde laat gelden dat de appellante en Kris Vanhoyland het evenement *Studio 54* op 3 oktober 2015 in het Sportpaleis te Antwerpen hebben georganiseerd zonder dat zij haar toestemming heeft gegeven tot mededeling van werken uit het repertoire dat zij beheert;
- bij exploit van 20 oktober 2015 vordert de geïntimeerde daarom dat aan de appellante en aan Kris Vanhoyland de staking zou worden bevolen van deze praktijk.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Bij het bestreden vonnis op 10 februari 2016 op tegenspraak verleend door de voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kort geding:

- wordt de vordering van de geïntimeerde toelaatbaar verklaard;
- wordt de vordering van de geïntimeerde tegen Kris Vanhoyland ongegrond verklaard;
- wordt de vordering van de geïntimeerde tegen de appellante als volgt gegrond verklaard:

wordt vastgesteld dat de appellante de rechten van de auteurs van de werken beheerd door de geïntimeerde, heeft geschonden door de mededeling aan het publiek van muzieknummers uit het repertoire van de geïntimeerde zonder haar toestemming op het evenement *Studio 54* dat plaatsvond op 3 oktober 2015 in het Sportpaleis te Antwerpen;

wordt aan de appellante bevolen om elke mededeling aan het publiek van muziek behorend tot het repertoire beheerd door de geïntimeerde zonder haar toestemming te staken, dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per inbreukmakend evenement, te verbeuren zeven dagen na betekening van dit vonnis;

- worden alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend verworpen;
- worden de partijen als volgt verwezen in de gedingkosten die door de rechtbank als volgt vereffend worden:
 - i. de geïntimeerde in de kosten gevallen aan de zijde van Kris Vanhoyland: de rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 EUR;
 - ii. de appellante in de kosten gevallen aan de zijde van de geïntimeerde: dagvaarding: 391,97 EUR en rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 EUR (dat volgt minstens impliciet uit de overweging van het bestreden vonnis, onder nr. V).

2.2. Bij haar op 23 maart 2016 ter griffie neergelegde "hoger beroep bij verzoekschrift met oproeping op bepaalde dag" tekent de appellante hoger beroep aan tegen het hierboven bedoelde vonnis van 10 februari 2016.

2.3. De zaak werd vastgesteld bij toepassing van artikel 747, § 2, alinea 3 Ger. W., en behandeld op de terechtzitting van 21 november 2016.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Naar luid van hun op 15 september 2016 ter griffie neergelegde "samenvattende beroepsbesluiten" vragen de appellante en de partij mede inzake:

- het hoger beroep van de appellante toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg het bestreden vonnis van 10 februari 2016 te vernietigen;
- opnieuw te oordelen;
- de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde niet ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
- de geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van de beide aanleggen, welke kosten worden begroot als volgt: rolrecht hoger beroep: 210,00 EUR, rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg: 1.320,00 EUR en rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep: 1.440,00 EUR.

3.2. Bij haar op 14 oktober 2016 ter griffie neergelegde "syntheseberoepsbesluiten" vraagt de geïntimeerde:

- de "vorderingen" van de appellante ongegrond te verklaren;

- dienvolgens het bestreden vonnis integraal te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de kosten van de beide aanleggen, welke kosten worden begroot als volgt: dagvaarding: 519,66 EUR, rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR en de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep op het (maximum)bedrag van 12.000,00 EUR.

4. Beoordeling

4.1. Toelaatbaarheid van het hoger beroep

Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis van 10 februari 2016, waarvan de akte van betekening van 3 maart 2016 wordt voorgelegd, en stelt vast dat door de appellante tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op ontvankelijke wijze hoger beroep werd aangetekend.

4.2. Grond van de betwisting

De ontvankelijkheid van de stakingsvordering

4.2.1. De appellante betwist in eerste orde de ontvankelijkheid van de door de geïntimeerde ingestelde stakingsvordering, meer bepaald bij gebrek aan belang en hoedanigheid in de zin van de artikelen 17 en 18 Ger. W. De geïntimeerde meent dat haar stakingsvordering wel degelijk ontvankelijk is.

4.2.2. Bij artikel 17 Ger. W. wordt voorgeschreven:

“De rechtsvordering kan niet worden toegelaten, indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen”.

Artikel 18 Ger. W. voegt daaraan toe:

“Het belang moet een reeds verkregen en dadelijk belang zijn.

De rechtsvordering kan worden toegelaten, indien zij, zelfs tot verkrijging van een verklaring van recht, is ingesteld om schending van een ernstig bedreigd recht te voorkomen”.

4.2.3. Bij officiële brief van 16 oktober 2015 heeft de raadsman van de appellante via de raadsman van de geïntimeerde:

- aangifte gedaan van de openbaarmaking op het evenement *Studio 54* van 3 oktober 2015 van muziekstukken uit het repertoire van de geïntimeerde met opgave van haar bruto-

ontvangsten;

- gevraagd een factuur te bezorgen voor de, volgens haar berekening op grond van tarief 211, verschuldigde auteursrechten ten bedrage van 6.722,37 EUR, exclusief btw, weliswaar *“met voorbehoud expliciet inzake het aandeel beschermd repertoire”*.

De appellante bevestigt verder dat zij op 30 maart 2016 aan de geïntimeerde voor het evenement *Studio 54* van 3 oktober 2015 een niet-betwist bedrag van 7.125,71 EUR heeft betaald.

Door aldus te handelen heeft de appellante de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de geïntimeerde hier principieel erkend. De appellante bevestigt hier immers uitdrukkelijk dat aan de geïntimeerde auteursrechten verschuldigd zijn omdat er op 3 oktober 2015 tijdens het evenement *Studio 54* werken uit haar repertoire werden afgespeeld.

4.2.4. Artikel XI.268 WER luidt:

“De vennootschappen zijn bevoegd om in rechte op te treden met het oog op de verdediging van de rechten die zij krachtens de statuten beheren”.

In artikel 1 van de statuten van de geïntimeerde wordt bepaald:

“De Vennootschap (bedoeld wordt: de geïntimeerde) heeft tot doel het innen, verdelen en administreren van alle auteursrechten van haar vennoten, haar mandanten en soortgelijke vennootschappen. Dit collectief beheer in de ruime zin van het woord, wordt uitgeoefend op Belgisch grondgebied en op de grondgebieden die onder het toepassingsgebied van wederkerigheidsovereenkomsten met zusterverenigingen vallen”.

Artikel 10 van de door de geïntimeerde voorgelegde statuten voegt daaraan toe dat wie vennoot wordt van de geïntimeerde de auteursrechten waarvan hij rechthebbende is of zal worden, aan de vennootschap afstaat en dat de beheerde rechten het algemeen uitvoerings-, opvoerings- of voordrachtsrecht omvatten, dus inbegrepen het recht om muziek aan het publiek te laten horen zoals in geval van festivals of concerten.

In de overeenkomst tot fiduciaire afstand die de leden met de geïntimeerde ondertekenen, meer bepaald in artikel 5 daarvan, wordt onder meer uitdrukkelijk bedongen dat de geïntimeerde ingevolge die afstand in het kader van haar controleopdracht beschikt over het uitsluitend recht om toelating te verlenen voor het gebruik van werken van de rechthebbende, om de voorwaarden vast te stellen waartegen toelating wordt verleend en om in rechte op te treden zowel in de hoedanigheid van eiseres als van verweerster. Aan de geïntimeerde wordt door haar leden derhalve een algemeen mandaat verstrekt.

Uit deze bepalingen volgt dat de geïntimeerde wel degelijk gemachtigd is om in rechte op te treden (onder meer door het stellen van de stakingsvordering) met het oog op de vrijwaring van de rechten verbonden aan de werken die behoren tot haar repertoire.

4.2.5. De vraag of en in welke mate hier door de appellante op het evenement *Studio 54* van 3 oktober 2015 muziekwerken werden gespeeld van bij de geïntimeerde aangesloten leden, met miskennis van hun auteursrechten, betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de stakingsvordering.

De gegrondheid van de stakingsvordering

4.2.6. In tweede instantie betwist de appellante de gegrondheid van de door de geïntimeerde geformuleerde stakingsvordering. De geïntimeerde verdedigt het tegendeel.

De inbreuk op de aan de beschermde werken verbonden auteursrechten

4.2.7. Een inbreuk op de auteursrechten verbonden aan de door de geïntimeerde beschermde werken, zou volgens de appellante niet bewezen zijn. Dat standpunt wordt door de geïntimeerde tegengesproken.

Op 3 oktober 2015 werden door de appellante muziekwerken uit het repertoire van de geïntimeerde afgespeeld

4.2.8. De geïntimeerde bewijst dat op 3 oktober 2015 door de appellante muziekwerken uit het door haar beschermd repertoire openbaar werden gemaakt. Dat bewijs ligt neer in de hierboven bedoelde officiële brief van 16 oktober 2015 van de raadsman van de appellante aan de raadsman van de geïntimeerde. In die brief erkent de appellante immers uitdrukkelijk dat er, naar aanleiding van het evenement *Studio 54* van 3 oktober 2015, door haar werken uit het repertoire van de geïntimeerde werden afgespeeld en om die reden auteursrechten aan de geïntimeerde verschuldigd zijn. Die auteursrechten werden naderhand door de appellante trouwens effectief vereffend. Enig verder bewijs is niet vereist.

De inbreuk op de auteursrechten verbonden aan de door de geïntimeerde beschermde werken

4.2.9. Artikel XI.165 WER bepaalt:

“§1. Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

...

Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het werk volgens ongeacht welk procedé, met inbegrip van de beschikbaarstelling voor het publiek op zodani-

ge wijze dat deze voor leden van het publiek op een door hen individueel gekozen plaats en tijd toegankelijk zijn, aan het publiek mede te delen. Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht de distributie van het origineel van het werk of van kopieën ervan aan het publiek, door verkoop of anderszins, toe te staan.
...”

Uit deze wetsbepaling volgt dat de toelating van de geïntimeerde vereist is om tijdens evenementen muzieknummers uit het door haar beheerde repertoire af te spelen en dat die toelating moet worden bekomen alvorens tot het openbaar maken van die werken wordt overgegaan.

4.2.10. Het staat vast dat de appellante hier de toelating van de geïntimeerde niet heeft bekomen alvorens zij op 3 oktober 2015 tijdens het evenement *Studio 54* is overgegaan tot het afspelen van muzieknummers uit het repertoire van de geïntimeerde.

Bij aangetekende brief van 16 september 2015 schreef de raadsman van de geïntimeerde aan de appellante:

“

1.- *Onze cliënte heeft vastgesteld dat uw vennootschap een evenement, “Studio 54” genaamd, op 3 oktober 2015 in het Sportpaleis te Antwerpen organiseert.*

...

4.- *Gelet op de bestaande discussie omtrent het evenement “Back to the 90’s”, insisteert SABAM dat Star Events BVBA (i) een aanvraag tijdig, en met name ten laatste op 23 september as., indient en (ii) bij de aanvraag uitdrukkelijk bevestigt dat zij akkoord gaat met de toepassing van de voorwaarden van het tarief 211, alsook met de algemene voorwaarden van SABAM. Een kopie van deze twee documenten vindt u als bijlage bij deze brief.*

Zonder uitdrukkelijke bevestiging van het akkoord van Star Events BVBA met deze voorwaarden, zal SABAM geen toelating verlenen voor het gebruik van haar repertoire op het evenement Studio 54 en mag geen muziek uit het repertoire van SABAM worden gebruikt op dat evenement.

...”

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de appellante haar akkoord met die voorwaarden van de geïntimeerde nooit heeft bevestigd, zodat zij geen voorafgaande toelating had om op 3 oktober 2015 muzieknummers uit het repertoire van de geïntimeerde af te spelen. Een impliciete toestemming van de geïntimeerde kan uit de door haar in het verleden gevolgde werkwijze niet worden afgeleid.

Slotsom

4.2.11. Aangezien vaststaat dat de appellante op 3 oktober 2015 tijdens het evenement *Studio 54* muzieknummers uit het repertoire van de geïntimeerde openbaar heeft gemaakt, zonder haar voorafgaande toestemming daartoe, staat de inbreuk op de aan de beschermde werken verbonden auteursrechten hier vast. Artikel XI.65 WER werd door de appellante immers miskend. Elke wetsovertreding impliceert in principe een onrechtmatige daad in de zin van artikel 1382 BW. Dat is hier niet anders. Het tegengestelde standpunt van de appellante wordt niet gevolgd.

Het stakingsbevel

4.2.12. De appellante argumenteert verder dat de eerste rechter zijn stakingsbevoegdheid hier veel te ruim zou hebben opgevat door niet te specificeren welke toelatingsvoorwaarden moeten worden nageleefd en evenmin te concretiseren hoe de toelating moet worden bekomen. Bovendien zou het opleggen van het stakingsbevel hier disproportioneel zijn. Ook dat wordt door de geïntimeerde betwist.

4.2.13. Bij artikel XVII, 14, § 3 WER wordt voorgeschreven:

“De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en de voorzitter van de rechtbank van koophandel stellen, in aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren, het bestaan vast van elke inbreuk op het auteursrecht, op een naburig recht of op een recht van een producent van databanken en beveelt de staking ervan”.

Artikel XI.334, § 1 WER luidt:

“Wanneer de rechter een inbreuk op ... een auteursrecht, een naburig recht, ... vaststelt, beveelt hij tegenover elke inbreukmaker de staking van deze inbreuk”.

Uit deze wetsbepalingen volgt:

- dat de eerste rechter bevoegd was om hier de staking te bevelen;
- dat hij als bevoegde stakingsrechter, van zodra hij een inbreuk op een auteursrecht of een naburig recht vaststelde, in principe verplicht was om de staking te bevelen, behalve in geval van uitzonderlijke omstandigheden (inzonderheid rechtsmisbruik of misbruik van machtspositie): het gaat hier immers om een procedure zoals in kort geding (zijnde een procedure ten gronde).

4.2.14. Terecht merkt de geïntimeerde in dat verband op dat het kwaadwillig of bedrieglijk karakter van de inbreuk in de zin van artikel XI.293 WER geen vereiste is om de staking te kunnen bevelen. Laatstbedoeld wetsartikel betreft niet de burgerrechtelijke extracontractu-

ele aansprakelijkheid, doch wel en uitsluitend de strafrechtelijke aansprakelijkheid die hier niet aan de orde is.

4.2.15. Insgelijks terecht argumenteert de geïntimeerde verder dat hier herhalingsgevaar naar de toekomst toe bestaat. Uit de voorgelegde stukken blijkt immers dat de appellante niet akkoord gaat met alle voorwaarden waaraan de geïntimeerde het verlenen van voorafgaande toelating onderwerpt, maar desondanks wel verder gebruik wil maken van werken uit het repertoire van de geïntimeerde. Bijgevolg staat vast dat hier wel degelijk sprake is van dreiging van inbreuk op de auteursrechten verbonden aan de beschermde werken. Een dergelijke dreiging van herhaling van inbreuken volstaat om een stakingsbevel op te leggen (vgl. artikel 18, tweede lid Ger. W.).

4.2.16. Precies om herhaling van de inbreuk te voorkomen, mag en moet de rechter een bevel tot staking uitspreken dat voldoende ruim geformuleerd is en niet beperkt is tot de beschermde werken waarvoor de inbreuk werd vastgesteld. Bij het bestreden vonnis wordt bijgevolg aan de appellante terecht bevolen *“om elke mededeling aan het publiek van muziek behorend tot het repertoire beheerd door (de geïntimeerde) zonder haar toestemming te staken”*.

4.2.17. Aan de stakingsrechter behoort het niet te bepalen aan welke voorwaarden het voorafgaand verlenen van toelating wordt onderworpen. Enkel en alleen de rechthebbende zelf of zijn gemachtigde bepaalt immers onder welke voorwaarden hij akkoord gaat met de mededeling aan het publiek van zijn beschermde werken. Welke voorwaarden dat hier zijn, blijkt afdoende uit de hierboven bedoelde aangetekende brief van 16 september 2015. Het stond de geïntimeerde wel degelijk vrij te eisen dat de appellante voorafgaandelijk haar akkoord bevestigde met de algemene en bijzondere voorwaarden van de geïntimeerde op straffe van weigering van toelating. Het gaat hier om een aanbod tot instemming met een toetredingscontract dat geldt voor alle potentiële gebruikers.

Dat neemt uiteraard niet weg dat de rechter wel de bevoegdheid heeft *a posteriori* het al dan niet rechtmatig karakter van het concreet optreden van de geïntimeerde te beoordelen. Terecht heeft de eerste rechter in dat verband beslist dat hier aan de geïntimeerde niets te verwijten valt.

Om oordeelkundige redenen, die dit hof tot de zijne maakt, heeft de eerste rechter beslist dat rechtsmisbruik of misbruik van machtspositie (artikel IV.2 WER) hier door de appellante niet wordt aangetoond, al evenmin als foutieve contractweigering (*culpa in contrahendo*), kwade trouw (artikel XI.272 WER), onredelijkheid of onbillijkheid (artikel XI.248 WER), discriminatie, inbreuken op het mededingingsrecht, inbreuken op fundamentele rechten en vrijheden (van concurrentie, van ondernemen, van handel en nijverheid), miskennis van wetten van openbare orde of dwingend recht, of het opleggen van potestatieve, onmogelijke of onuitvoerbare voorwaarden.

Uit niets blijkt dat het voor de appellante onmogelijk zou zijn om binnen de vijftien dagen na het evenement aan de geïntimeerde opgave te doen van de playlists en van haar bruto-inkomsten. Terecht vraagt de geïntimeerde ook een mogelijkheid tot controle op de boekhouding van de organisator gedurende een termijn van vijf jaar na de manifestatie. Een vermeerdering van de prijs met 10 tot 15 % in geval van laattijdige of niet-correcte aangifte door de organisator is niet principieel ongeldig, al evenmin als de clause die een afronding van de auteursrechten naar boven toe bedingt (het staat de appellante steeds vrij een playlist voor te leggen). Het loutere feit dat de geïntimeerde zelf de verschuldigde tarieven en de gebruiksvoorwaarden bepaalt, is geenszins in strijd met het concurrentierecht. Anders dan de appellante laat gelden, is het hof met de geïntimeerde in het bijzonder van oordeel dat haar voorwaarden geenszins neerkomen op het onrechtmatig heffen van auteursrechten op aan het publiek medegedeeld repertoire van auteurs die geen lid zijn en dat zij zelfs niet beheert, noch op het onrechtmatig heffen van auteursrechten op bruto-inkomsten van de organisator en inkomsten die totaal vreemd zijn aan de dienst die zij levert. Uit niets blijkt dat de door de geïntimeerde in rekening gebrachte prijs niet in verhouding zou staan tot de economische waarde van de door haar geleverde prestatie. De concrete berekeningswijze van de aangerekende prijs op zich, meer bepaald de berekening op een percentage van de bruto-inkomsten van de organisator, enkel verminderd met limitatief bedongen kosten, bewijst het tegendeel niet. Ook het feit dat de geïntimeerde eist dat de zaakvoerder van de appellante zich hoofdelijk aansprakelijk verklaart voor de verbintenissen van de vennootschap, verandert daaraan niets.

Dat tot voor kort tussen partijen een andere werkwijze werd gevolgd, dit zelfs gedurende jaren, doet daaraan geen afbreuk, mede gelet op de vele betwistingen die daaromtrent tussen de partijen werden gevoerd. Terecht laat de geïntimeerde bovendien gelden dat zij het recht heeft om de voorwaarden voor het gebruik van haar repertoire aan te passen en haar werkwijze te wijzigen. Dat geldt alleen maar des te meer, wanneer de geïntimeerde zulks, zoals hier, doet om latere betwisting te vermijden. Het zijn precies de gedragingen van de appellante zelf, in het bijzonder haar halsstarrige weigering om de voorwaarden van de geïntimeerde te aanvaarden, die geïntimeerde ertoe hebben gebracht haar werkwijze te wijzigen en de stakingsvordering te formuleren.

Tenslotte kan ook de (feitelijke) monopoliepositie van de geïntimeerde de appellante hier geen soelaas brengen. Uit niets blijkt dat de geïntimeerde haar tarieven en voorwaarden niet op een uniforme wijze zou toepassen ten aanzien van al haar handelspartners. De geïntimeerde beheert trouwens niet het gehele wereldrepertoire. Organisatoren zoals de appellante kunnen er steeds voor kiezen om het repertoire van de geïntimeerde niet te gebruiken.

4.2.18. Hetzelfde geldt wat betreft de wijze waarop de toelating moet worden bekomen. Ook die wordt uitsluitend vastgelegd door de rechthebbende zelf of zijn gemachtigde. Ook die blijkt afdoende uit de inhoud van de aangetekende brief van 16 september 2015. Het volstaat dat de appellante de voorwaarden van de geïntimeerde aanvaardt om toelating te bekomen. Ook daaromtrent valt aan de geïntimeerde niets te verwijten.

De dwangsommen

4.2.19. De appellante laat ook nog gelden dat de opgelegde dwangsom hier gekoppeld is aan een verbod/verplichting die redelijkerwijs onuitvoerbaar en onmogelijk is. Bovendien zou de veroordeling van de appellante onvoldoende nauwkeurig zijn. De geïntimeerde betwist zulks.

4.2.20. Met de geïntimeerde is ook dit hof van oordeel dat uit niets blijkt dat de door de eerste rechter opgelegde dwangsom een onredelijk karakter zou hebben of zou gekoppeld zijn aan een onvoldoende nauwkeurige veroordeling. Het tegendeel vloeit niet voort uit het feit dat de dwangsom hier verbeurt per inbreukmakend evenement.

Besluit

4.2.21. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat het hoger beroep van de appellante ongegrond is. Het bestreden vonnis wordt bevestigd.

De kosten van het hoger beroep

4.2.22. Als in het ongelijk gestelde partij wordt de appellante verwezen in de kosten van het hoger beroep (artikel 1017, eerste lid Ger. W.).

4.2.23. De rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep wordt vereffend op het (geïndexeerde) basistarief van 1.440,00 EUR (niet in geld waardeerbare vordering). Tot toekenning van een hoger bedrag bestaat geen aanleiding. Uit niets blijkt dat hier zou zijn voldaan aan één van de criteria van artikel 1022, derde lid Ger. W.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het hoger beroep van de appellante ontvankelijk, maar ongegrond;
- bevestigt het bestreden vonnis;

- veroordeelt de appellante tot de kosten van het hoger beroep en vereffent die aan de zijde van de geïntimeerde gevallen kosten als volgt:

o de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep: 1.440,00 EUR

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **ZESTIEN JANUARI TWEEDEUZEND ZEVENTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

raadsheer, dd. voorzitter

B. CATTOIR

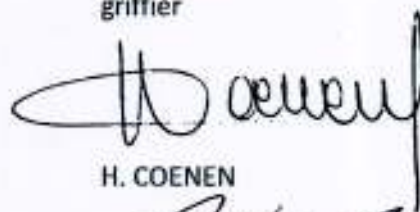

raadsheer

H. COENEN

raadsheer

G. VELTMANS

griffier

G. VELTMANS

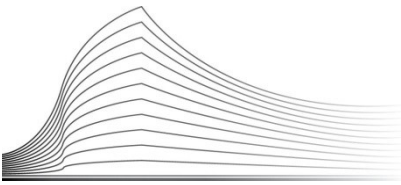
H. COENEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2015 /
Datum van uitspraak 10 februari 2016
Rolnummer A / 15 / 11016

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtbank van Koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

Voorzitter, zetelend zoals in kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

de CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS (SABAM),

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1040 Brussel, Aarlenstraat 75 – 77B, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0402.989.270,

verwerende partij in verzet, oorspronkelijke eisende partij, vertegenwoordigd door mr Olivier SASSERATH, advocaat, met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 270,

TEGEN

de BVBA STAR EVENTS,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 3530 Houthalen–Helchteren, Europark 2056, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0450.255.786,

de heer X,

wonende te 3500 Hasselt, Hassaluthdreef 2 bus 16,

verwerende partijen, vertegenwoordigd door mr Caroline CURTIS, advocaat, met kantoor te 3560 Lummen, Neerstraat 5.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij, de CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS (SABAM) is een vennootschap voor het beheer van de rechten, in de zin van artikel XI.247 van het Wetboek Economisch Recht, actief op het vlak van het beheer van de rechten van auteurs en componisten. Zij neemt in België op dat vlak zo goed als een monopoliepositie in.

De BVBA STAR EVENTS organiseert verschillende evenementen (waaronder thans *Studio 54* en *Back to the 90's (sic)*). De heer X is haar zaakvoerder.

Thans stelt SABAM dat STAR EVENTS deze evenementen herhaaldelijk zou organiseren zonder dat zijzelf toestemming heeft gegeven tot mededeling van werken uit het repertoire dat zij beheert, en vordert zij dat aan de verwerende partijen de staking van deze praktijk zou worden bevolen.

II. PROCEDUREVERLOOP

Het geding werd ingeleid bij dagvaarding betekend op 20 oktober 2015.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 28 oktober 2015 krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 13 januari 2016 nadat de partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de ‘tweede besluiten’ neergelegd op 24 december 2015 en de stukken neergelegd op 12 januari 2016 door SABAM,
- de ‘samenvattende besluiten zoals in kort geding’ en de stukken neergelegd op 8 januari 2016 door de verwerende partijen.

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERING

De vordering van SABAM strekt ertoe

- voor recht te horen vaststellen dat de mededeling aan het publiek van muzieknummers van het repertoire van SABAM op het evenement *Studio 54* die plaats heeft gevonden op 3 oktober 2015 in het Sportpaleis te Antwerpen zonder toestemming van SABAM een inbreuk vormt op haar auteursrechten;
- aan STAR EVENTS te horen bevelen en dit na 24 uur na betekening van dit vonnis en onder verbeurte van een dwangsom € van 50.000,00 per inbreuk;
- aan de heer X te horen bevelen om zich te onthouden van elke dienstverlening (met inbegrip van de verlening van diensten in zijn hoedanigheid van zaakvoerder) aan STAR EVENTS die verband houdt met de organisatie van evenementen door STAR EVENTS waarop muziek van het repertoire van SABAM aan het publiek wordt medegedeeld zonder haar toestemming, en dit na 24 uur na betekening van dit vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van € 50.000,00 per inbreuk;
- verweerders solidair, “*minstens in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere*” te horen verwijzen in de kosten van het geding;
- dit vonnis voorlopig uitvoerbaar te horen verklaren.

IV. BEOORDELING

A. DE VORDERING TEN AANZIEN VAN DE HEER X

1. SABAM stelt een vordering tot staking gebaseerd op haar wettelijke bevoegdheid tot beheer van de auteursrechten van het repertoire dat zij beheert, en dit zowel ten aanzien van STAR EVENTS als van haar zaakvoerder, de heer X.

2. Krachtens artikel XVII.14, § 1 van het Wetboek Economisch Recht stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt de staking van elke inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht, met uitzondering van het auteursrecht en de naburige rechten.

Krachtens § 4 kan de voorzitter eveneens een bevel tot staking uitvaardigen tegenover tussenpersonen wier diensten door derden worden gebruikt om inbreuk op deze rechten te plegen.

3. Krachtens artikel 255, lid 1 van het Wetboek Vennootschappen wordt de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid wordt bestuurd door een of meer personen, al dan niet bezoldigd, al dan niet vennoten.

Krachtens artikel 257, lid 1 kan iedere zaakvoerder alle handelingen verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van de vennootschap, behoudens die handelingen waarvoor volgens dit wetboek alleen de algemene vergadering bevoegd is.

Krachtens artikel 258 is de vennootschap is verbonden door de handelingen van de zaakvoerders, zelfs indien die handelingen buiten haar doel vallen, tenzij zij bewijst dat de derde daarvan op de hoogte was of er, gezien de omstandigheden, niet onkundig van kon zijn.

4. Uit deze bepalingen volgt dat de handelingen die de zaakvoerder in zijn hoedanigheid van zaakvoerder stelt, steeds aan de vennootschap kunnen worden toegerekend.

Het toekennen van de stakingsvordering ten aanzien van STAR EVENTS (waarover verder meer) zou dan ook meteen impliceren dat dit stakingsbevel ook geldt ten aanzien van de heer X in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van deze vennootschap.

De heer X kan als zaakvoerder dan ook niet worden beschouwd als 'tussenpersoon' wiens 'diensten' wordt gebruikt om een mogelijke inbreuk op auteursrechten te plegen.

5. Nu er uit geen enkel element blijkt dat hij ook in eigen naam rechtshandelingen zou stellen in het kader dat hier relevant is, dringt zich geen stakingsvordering ten aanzien van hemzelf op. De vordering van SABAM ten aanzien van hem moet dan ook worden afgewezen als ongegrond.

B. DE VORDERING TEN AANZIEN VAN *STAR EVENTS*

1. *De principes*

6. Krachtens artikel XI.165, lid 1, 2 en 4 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het werk volgens ongeacht welk procedé, met inbegrip van de beschikbaarstelling voor het publiek op zodanige wijze dat deze voor leden van het publiek op een door hen individueel gekozen plaats en tijd toegankelijk zijn, aan het publiek mede te delen.

Uit deze bepaling volgt dat de auteur of haar gemachtigde een exclusief recht heeft om de mededeling van een werk aan het publiek, al dan niet onder voorwaarden, toe te laten.

7. Krachtens artikel XI.293 is hij die kwaadwillig of bedrieglijk inbreuk pleegt op het auteursrecht en de naburige rechten, schuldig aan het misdrijf van namaak.

Degene die de grenzen overschrijdt van de exploitatievergunning toegekend door de houder van het auteursrecht of van de naburige rechten, maakt zich schuldig aan namaking.

8. Uit de gegevens die partijen bijbrengen blijkt dat *STAR EVENTS* op 3 oktober 2015 het evenement *Studio 54* organiseerde in het Sportpaleis te Antwerpen. *SABAM* had kennis gekregen van het voornemen om dit evenement te organiseren en stelde zij *STAR EVENTS* via haar raadsman in niet mis te verstane bewoordingen in gebreke, met verwijzing naar de recurrente discussie tussen partijen:

“Zonder uitdrukkelijke bevestiging van het akkoord van Star Events BVBA met [de voorwaarden van het tarief 211], zal SABAM geen toelating verlenen voor het gebruik van haar repertoire op het evenement Studio 54 en mag geen muziek uit het repertoire van SABAM worden gebruikt op dat evenement.” (brief van 16 september 2015, p. 2, 2de alinea van nr 4, oorpr. nadruk).

De raadsman van *STAR EVENTS* antwoordde op 24 september aan de raadsman van *SABAM* en tegelijk werd aangifte gedaan van het evenement. *STAR EVENTS* heeft hierbij niet verklaard de voorwaarden vervat in het ‘tarief 211’ te aanvaarden.

9. Door op evenement in kwestie werken uit het repertoire beheerd door *SABAM* aan het publiek mee te delen in weerwil van de duidelijke voorwaarde die *SABAM* hiertoe had gesteld (namelijk het voorafgaand aanvaarden van de voorwaarden van het ‘tarief 211’), heeft *STAR EVENTS* de licentievoorwaarden van *SABAM* en dus de auteursrechten verbonden aan de meegedeelde werken geschonden.

2. Rechtsmisbruik en evenredigheid van de maatregel

10. STAR EVENTS voert thans echter aan dat de houding van SABAM zou neerkomen op rechtsmisbruik of misbruik van machtspositie, en dat de gevorderde staking onevenredig zou zijn met het beoogde doel.

11. De rechtbank sluit zich aan bij de beoordeling die het hof van beroep te Antwerpen in zijn arrest van 14 mei 2007 maakte in een vorig hoofdstuk van het feuilleton tussen partijen:

“Het feit dat één enkele auteursvereniging voor de uitvoering van muziekwerken int en er de uitbetaling aan de componisten van verzorgt, maakt op zich geen misbruik van machtspositie uit.

Zolang een auteursvereniging dezelfde de vergoedingen eist van alle gelijkaardige gebruikers, maakt zij geen misbruik van machtspositie, en dit ook wanneer de vergoeding wordt berekend in de vorm van een percentage van de recette wanneer de vergoeding dezelfde blijft, ongeacht het gebruik dat gemaakt werden van de muziekwerken [...]” (p. 5, laatste 2 alinea’s).

12. Het valt op dat SABAM zelf de toepassing van haar tarieven niet steeds consequent doorvoert. Zeker in het verleden is er een ruime marge geweest. Het feit dat zij één en ander op meer systematische wijze wil benaderen en haar werking professionaliseren, is echter verre van onrechtmatig.

Artikel 5 van de bijzondere voorwaarden bij tarief 211 stelt:

“De organisator verbindt zich ertoe om uiterlijk 15 dagen na het festival opgave te doen van de ontvangsten of de artistieke budgetten [...]. Deze termijn kan alleen worden verlengd na een schriftelijk gemotiveerd verzoek binnen dezelfde termijn.”

In haar antwoord van 7 december 2011 op de bemerkingen van de FOD Economie op haar ontwerp van nieuw tarief 211, stelt SABAM zelf:

“Sabam had overigens al schriftelijke meegedeeld aan de FMIv dat het zich soepel zou opstellen voor wat de aanleveringstermijnen en de betaaltermijnen betreft, om als organisator alsnog van de degressiviteit te kunnen genieten. Concreet betekent dit dat bij een laattijdige aanlevering van de exploitatiegegevens (en/of betaling) en zonder dat hierbij kwaad opzet werd vastgesteld, de degressiviteit toch nog gehanteerd zal worden.” (p. 7, 3de volledige alinea).

Dit antwoord zou problematisch kunnen zijn nu hiermee de gelijke behandeling van de licentiaanvragers in het gedrang kan worden gebracht (niet alleen tussen verschillende organisatoren van festivals, maar ook ten aanzien van organisatoren die onder een ander ‘tarief’ vallen dan 211). Echter, de tweede zin van artikel 5 van de bijzondere voorwaarden geeft duidelijk aan dat de soepelheid die SABAM belooft, enkel afhangt van de organisator zelf: indien deze laatste omwille van een goede reden niet in staat blijkt om zijn aangifte uiterlijk 15 dagen na het festival te vervolledigen, kan zij dit aan SABAM melden en om uitstel verzoeken. De com-

plexiteit van het evenement en de praktische aspecten die gepaard gaan bij het opstellen van de playlists zijn zeker omstandigheden die hieronder zouden kunnen worden begrepen. Er is daarbij geen enkele concrete aanwijzing om te geloven dat SABAM deze clausule niet te goeder trouw en in redelijkheid zou toepassen.

3. Mededinging en contractweigering

13. STAR EVENTS voert verder aan dat SABAM de mededingingsregels zou schenden en zich zou bezondigen aan contractweigering.

14. De rechtbank moet verder vaststellen dat SABAM aantoont dat de tarieven die de beheersvennootschappen in de omliggende landen met uitzondering van het V.K.) hoger liggen dan deze die zij hanteert. De argumentatie dat de gehanteerde tarieven niet in verhouding liggen met de geleverde dienst, is dan ook uit de lucht gegrepen.

De vergelijking met de korting van 25 % die men in Nederland zou genieten gaat niet op nu STAR EVENTS niet aantoont voor *Studio 54* 2015 een speellijst te hebben ingediend. Evenzeer hypothetisch is de vergelijking met het V.K. waar een tarief van 3 % zou gelden en dit tarief van toepassing zou zijn "*wanneer er zoiets zou bestaan als een Europese licentie*". Welnu, 'zoiets' bestaat niet.

15. Om dezelfde reden kan STAR EVENTS geen terechte beklag putten uit de structuur van de tarieven in drie schijven (33 % van het tarief wanneer minder dan één derde van de gespeelde werken uit het repertoire van SABAM afkomstig zijn, 66 % bij gebruik tussen één en twee derden en het volledige tarief bij gebruik van méér dan twee derden).

16. Tenslotte kan STAR EVENTS — bijgestaan door deze raadsman — niet ernstig beweren dat SABAM zich enkel tegen haar zou richten en niet tegen andere organisatoren. Het tegendeel blijkt reeds aan de hand van de rechtspraak die elk van beide partijen hier bijbrengen.

4. Besluit

17. Zoals hoger vastgesteld, heeft STAR EVENTS de auteursrechten van de auteurs wier werken zij op het evenement *Studio 54* van 3 oktober 2015 geschonden en die door SABAM worden beheerd, nu zij zich niet akkoord heeft verklaard met de licentievooraanwaarden van SABAM.

Gelet op de houding van STAR EVENTS is herhaling verre van denkbeeldig.

Het gevorderde stakingsbevel zal dan ook worden toegekend.

18. Gelet op het herhalingsgevaar is het aangewezen om een dwangsom te koppelen aan het verbod. In tegenstelling tot hetgeen STAR EVENTS voorhoudt, is zulks perfect praktisch uitvoerbaar en geenszins onredelijk. STAR EVENTS weet perfect wat zij moet doen om de dwangsom te ontlopen: geen werken uit het repertoire van SABAM aan het publiek mededelen zonder de toestemming van deze laatste te hebben verkregen.

Haar argumentatie om de omvang van de op te leggen dwangsom trachten te verminderen wijzen integendeel op de noodzaak ervan, en zij kan niet op ernstige wijze voorhouden dat haar recht op handel en nijverheid geschonden zou zijn door een inbreuk om strafrechtelijk gekwalificeerde feiten te plegen.

19. Krachtens artikel XVII.6 van het Wetboek Economisch Recht is dit vonnis voorlopig uitvoerbaar. De vordering van SABAM in die zin is dan ook zonder voorwerp.

V. DE PROCESKOSTEN

20. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de vordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W.

21. Volgens deze regels is de vordering van SABAM niet in geld waardeerbaar. Conform ditzelfde K.B., en bij gebrek aan verzoek van de partijen om hiervan af te wijken, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 1.320,00. Er zijn immers geen redenen aanwezig die een afwijking van dit basisbedrag zouden rechtvaardigen.

22. De betekening van de inleidende dagvaarding echter vereist was om deze zaak aan te brengen. De betekeningskosten worden zullen dan ook worden toegekend, met uitzondering van € 14,17 (zonder BTW) gerekend voor het opstellen van de pro-fiscoverklaring nu hiervoor geen wettelijke basis bestaat.

SABAM is BTW-plichtig en kan de BTW op de betekeningskosten recupereren, zodat er geen aanleiding bestaat om deze toe te kennen.

Deze kosten zullen dan maar ook kunnen worden toegekend ten belope van (€ 31,67 + € 6,33 + € 10,38) + € 103,70 + € 239,89 = € 391,97.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar,
- zij wist de vordering gericht tegen de heer X af als ongegrond,

- zij verklaart de vordering gericht tegen de BVBA STAR EVENTS als volgt gegrond,
- zij stelt vast dat de BVBA STAR EVENTS de rechten van de auteurs van de werken
- de mededeling aan het publiek van muzieknummers van het repertoire van de CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS op het evenement *Studio 54* die plaats heeft gevonden op 3 oktober 2015 in het Sportpaleis te Antwerpen zonder toestemming van deze laatste, een inbreuk vormt op haar auteursrechten die deze laatste beheert,
- zij beveelt de BVBA STAR EVENTS om elke mededeling aan het publiek van muziek behorend tot het repertoire beheerd door de CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS zonder haar toestemming te staken, dit onder verbeurte van een dwangsom van € 10.000,00 per inbreukmakend evenement, te verbeuren zeven dagen na betekening van dit vonnis,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst partijen als volgt in de kosten van het geding, die door hen worden begroot, en door de Rechtbank als volgt worden vereffend:
 - de rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00 ten voordele van de heer X ten laste van de CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS,
 - de kosten van dagvaarding van € 391,97 de rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00.

Dit vonnis werd gewezen door de voorzitter van de Rechtbank van Koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen:

F. BLOCKX, rechter, waarnemend voorzitter,

L. BOETS, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting op **10 februari 2016** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

L. Boets

F. Blockx